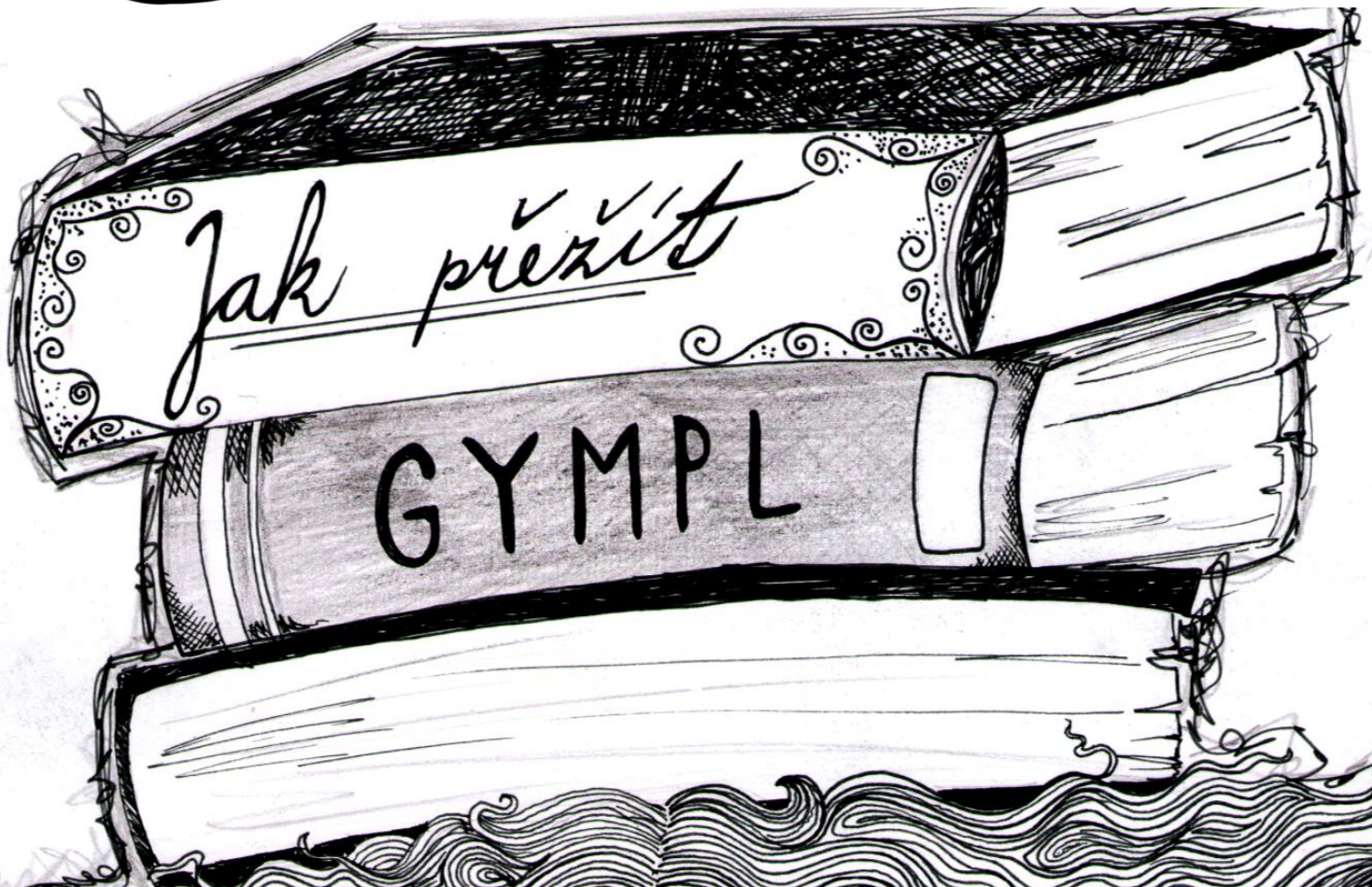
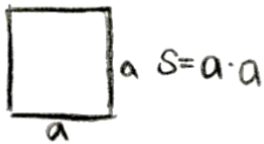

grafoman

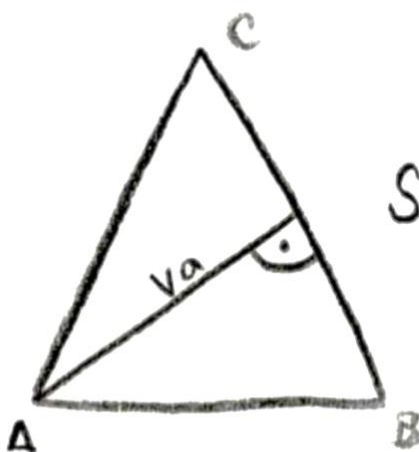

Obsah

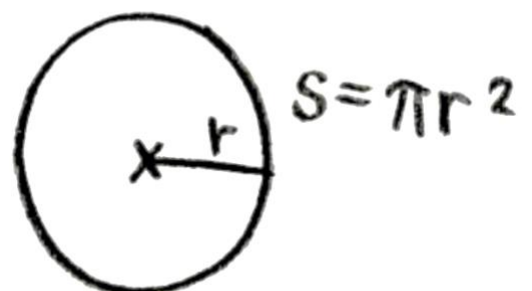
Úvod	3
Nesnesitelná pravda snesená na list papíru	4
Kecy negymláků	6
(R)evoluce studentů	7
Jak být oblíbený u učitelů na gymstru	9
Noční můra	10
Hruška je kámoš, ne žrádlo	11
Rozhovor s gimstr_mimz	12
Drogy základ života	14
Desatero přikázání Gymstru	15

A ČEHO?
BRAMBOR?

$$S = \frac{a \cdot v_a}{2}$$

chybí jednotky!!!!

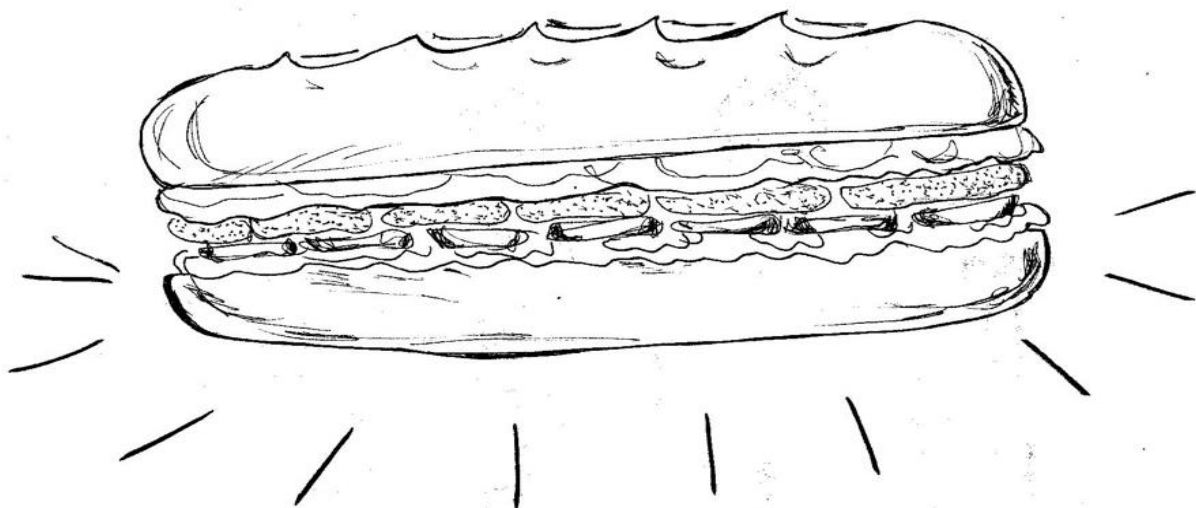

Čau,

jelikož tohle čteš, asi už máš za sebou jedno z důležitých životních rozhodnutí. Ode dneška jsi gymplákem. To znamená, že víš všechno nejlíp, cítíš se jako něco víc a po nakreslení několika obrázků si můžeš udělat maturitu z výtvarky a vyrazit třeba na fildu. Nevíme, co tě vedlo k výběru téhle školy. Dost možná to začal některý z filmů nebo seriálů z prostředí gymnázia. Předem říkáme, že všechny iluze, které takto televize vytvořila, jsou absolutně mylné a až neuvěřitelně naivní... Jestli tě při výběru zaujala myšlenka typu „Nemají tělocvičnu, nebudou tělocviky!“, jsi ještě víc mimo. Cestou domů si někam zajdi pro brusle, protože příští týden už možná vyrazíš na zimák. Pokud ti však hlavou problesklo, že chceš kvalitní školu, která má propracovaný systém výuky, milé učitele a příjemné, možná až rodinné prostředí, jsi tu *asi* správně. Kdyby ti v mysli vyskočil nepříjemný pocit nervozity z nového prostředí a nových tváří, věz, že tohle vydání Grafomana je přesně pro tebe. Ostřílení gymstráci ti takhle předají své zkušenosti, aby ses tak mohl vyhnout trapným situacím, šrámům na duši nebo snad i spáleninám od kyseliny. Čti pozorně, třeba se ti to i zalíbí.

xoxo

Grafoman

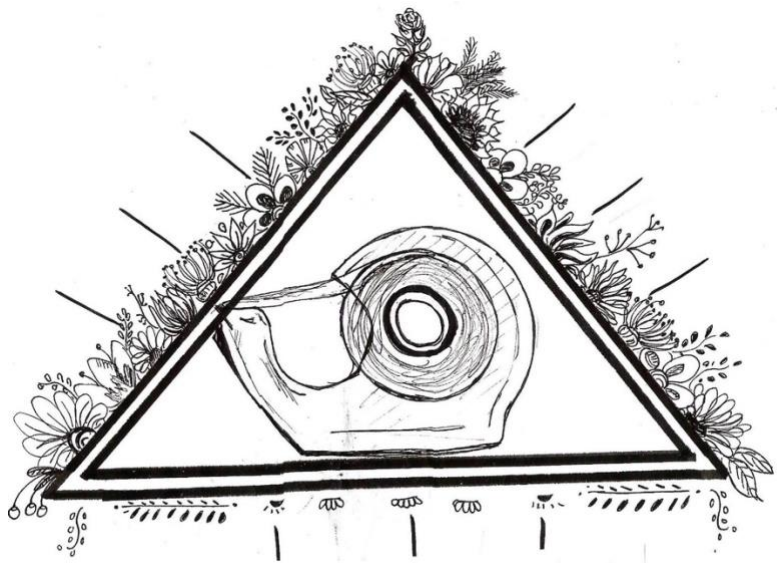

NESNESITELNÁ PRAVDA SNESENÁ NA LIST PAPÍRU

Matouš Baloun

Kdyby mi na začátku prváku někdo nabídl článek s informacemi o tom, co budu na gymstru nezbytně potřebovat, urval bych mu ruce, jen abych mohl nahlédnout na prvních pár řádků. Poskytnu ti proto všechny řádky jako na stříbrném podnose, ale prosím bez trhání. Dík.

V průběhu pár let jsem zjistil, že jsou věci, bez kterých se neobejdeš. Nebo jako obejdeš, ale je to těžký, tak proč si nezpříjemnit život. První věc možná není nejdůležitější, ale hodit se ti bude. Je to něco, po čem se budeš shánět na konci každého pololetí. Izolepa. Izolepa opraví všechno. Máš před kontrolou sešitů

a pár stránek nedrží na místě a to dost možná proto, že nemáš desky od sešitů? Izolepa! Seděl jsi na lavici (to fakt nedělej, nebo tě někdo sežere) a přepůlil jsi ji? Izolepa! Zlomil jsi spolužákovi ruku? Izolepa! Izolepa je univerzální řešení všech problémů, ale moc lidí si ji do školy nenosí, což je chyba. A chyba je přesně to, čeho se chceš vyvarovat, tak si tu izolepu přines.

Ted' možná budu znít trapně, ale musím ti říct to, co uslyšíš za ty čtyři roky tak milionkrát. Uč se! Bez učení se dá asi přežít líp než bez izolepy, ale není to ideální způsob života. Věř mi. Víím, o čem píšu. Je to nuda, ale opravovat čtyři čtyřky tři dny před uzavřením známek je nepříjemný. Hodně nepříjemný...

Od nepříjemného přeletíme k něčemu, co ti snad aspoň trochu zvedne náladu. Jídlo. Nos si svačiny. Vážně. Bez svačiny můžeš mít pořádnou depku. Pokud ráno nestíháš nic kromě hygieny nebo nejsi zrovna kuchař a mamka ti odmítá sváču připravit, měl jsi při výběru školy šťastnou ruku! Skoro každou přestávku si totiž můžeš něco k zakousnutí koupit v bufetu, kde se ti nedostane jen jídla a pití, ale taky povzbuzení od Milana. Díky tomu přežiješ ne jeden den až do oběda. Oběd je taky docela podstatnej. Než prvně vyrazíš po schodech do

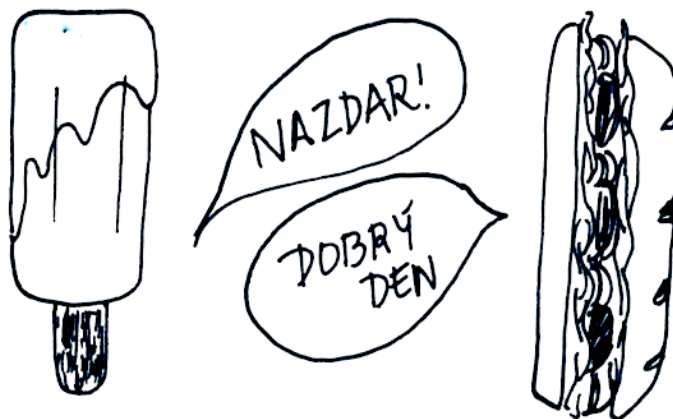
jídelny, uvědom si pár věcí. V jídelně funguje jakýsi systém. Nejstarší prostě chodí první. Neporušuj pravidla, protože bys mohl přijít k úrazu. Vtip. Taky se tam nesmí používat telefon. Mohlo by se ti stát, že poletíš dolu ze schodů s prázdným žaludkem. Až budeš čekat před jídelnou, zkus si třeba najít, co je robi a jaká je zrovna polévka. Když je gulášová, cpi se vpřed, jak jen to jde. Stojí to i za pár škrábanců a modřin utržených od spolužáků během předbíhání.

Až půjdeš z oběda ke skřínce, abys popadl peněženku a běžel do COOPu pro zmrzku, a uslyšíš „Nazdar!“ tak hluboké, že z něj duní zem pod nohama, neodpovídej na něj „Nazdar!“. Asi bys neměl fyzické následky, ale stydět se za to nepřestaneš ani po několika letech. K „Nazdar!“ prostě patří „Dobrý den.“, tak jako patří tuňák na špagety s kečupem, ananas na pizzu a čára s tečkou na písemku z chemie (to pochopíš po písemce z chemie).

Svůj názor na učitele si utvoříš sám. Máš na to čtyři roky. Jen si uvědom, že i učitelé jsou lidi. Lepší lidi, co ovládají tvoji budoucnost, ale i tak jsou to lidi. Respekt k nim je nezbytnost, ale není důvod se jich bát. Snaž se s nimi vycházet dobře a třeba ani nedojde k vaporizaci. Kdyby ses zeptal, kdo je nejlepší učitel, každý na škole odpoví jinak, ale je nutné říct, že paní Jůzlová je prostě srdíčko, sluníčko, a když ji dostaneš na matiku, jsi šťastlivec! Snad si i ona tenhle článek přečte. Celkem by se mi to hodilo.

Nejdůležitější věc patří na konec! Kamarádi. Ať už si přijdeš sebevíc asociálně, na gymstru vždycky najdeš někoho, s kým si budeš rozumět. Pokud máš se seznamováním problémy, pomůže ti nejen adapták, ale třeba i to, když se přidáš ke sboru, divadelnímu společenství (ať anglickému, či českému), nebo do Grafomana (určitě vstup do Grafomana). Když si vybereš jeden z těch spolků nebo jakoukoli jinou aktivitu ze školní nabídky, poznáš plejádu prima lidí, co ti předají stovky rad a zkušeností, co se mi sem nevešly. Zaručeně se tu pak budeš cítit víc jako doma.

Ze začátku to bude asi tvrdý, ale ty to dáš. Drž se!

KECY NEGYMPLÁKŮ

Negympláci

„A k čemu ti ta škola jako je?“

„A proč máš teda brigádu v Kauflandu?“

„Vždyť stejně neumíš nic pořádně.“

„Já aspoň umím něco dělat.“

„No tak ty jsi klasickej gymplák!“

„To tě učili na gymplu, tyhle kecy?“

„Já mam mnohem těžší školu než ty. Mě učí život!“

„Vždyť tu vaši ‚maturitu‘ musí dát každý béčko!“

„To si myslíš, že musíš mít vždycky pravdu, když jsi z gymplu, co?“

„To si myslíš, že jsi něco víc, když jsi z gymplu?“

„Kdybych chtěl, tak mam
ten gympl taky...“

(R)EVOLUCE STUDENTŮ

Tereza Kubíková

Jsou to už tři roky, kdy jsem poprvé překročila brány strakonického gymnázia. V tu dobu mi nápis „Utečte, dokud je čas!“ nad vchodem jednoho z pavilonů (dodnes netuším, který je který) připadal vtipný. Dnes už vím, že to jeho autor myslel upřímně. To ale není to jediné, co se u nás změnilo. Pojd'me si představit takový malý evoluční systém běžného gymnaziálního studenta.

Prvák

Přestože bydlí kousek od školy, už v půl osmé postává u třídy, aby si stihl se sousedem zkontrolovat domácí úkol. Na lavici si postupně vyskládá několik sešitů, penál a diář. Reaguje na oslovení „soused“ i „vy v tom červeném tričku“, ale stále tajně doufá, že si učitel jednou jeho jméno konečně zapamatuje. I když se doma učí na každou hodinu a ví, že dokáže celou látku odříkat slovo od slova, v okamžiku, kdy začne učitel zkoušet, znervózní a doufá, že tentokrát ruce osudu unikne. Nakonec ale odchází ze třídy s jedničkou a spokojeně si prohlíží své známky na Bakalářích. Na další hodinu přichází o 10 minut později a omlouvá se, že nemohl najít třídu a kdosi ho poslal na druhou stranu školy.

Tiše usedá do lavice a s nadšením si píše každé učitelovo slovo. Po zazvonění pospíchá na oběd, i když dobře ví, že stráví další půlhodinu ve frontě.

Třeták

Přestože bydlí kousek od školy, do třídy chodí zásadně pět minut po zvonění. Během hledání písíci propisky se se zbytkem snídaně v puse souseda překvapeně ptá, co bylo za úkol. I když z matematiky propadá, teorii pravděpodobnosti ovládá na jedničku. Protože už pochopil, jak systém „kam mi oko padne“ funguje, vyzkoušel všechny kombinace čísel a s klidem zjišťuje, že není možné se k jeho číslu dostat. Proto ho zaskočí, když později slyší své jméno, a byl by raději, kdyby si ho učitel stále ještě nepamatoval. Nakonec ale odchází ze třídy se čtyřkou a je spokojen, neboť si na Bakalářích právě spočítal, že nepropadá. Na další hodinu přichází o 10 minut později a omlouvá se, že u Milana byla fronta a on si nestihl dojít včas na záchod. Usedá do lavice a i pod pohrůžkou vaporizace spolužákovi nahlas vykládá vtipnou příhodu. Aby během výkladu

neusnul, jde si do konce hodiny raději ještě několikrát *přepudrovat nos*. Po zazvonění pospíchá ze třídy, aby byl co nejdříve doma, a do jídelny vstupuje jen za účelem odhlášení obědu, protože přesně ví, co se pod názvem *robi čína* skrývá.

Slovníček pojmů pro nezasvěcené:

Ruka osudu – čistě náhodný výběr zkoušeného, který se vůbec neodvíví od sympatií učitele ke studentovi.

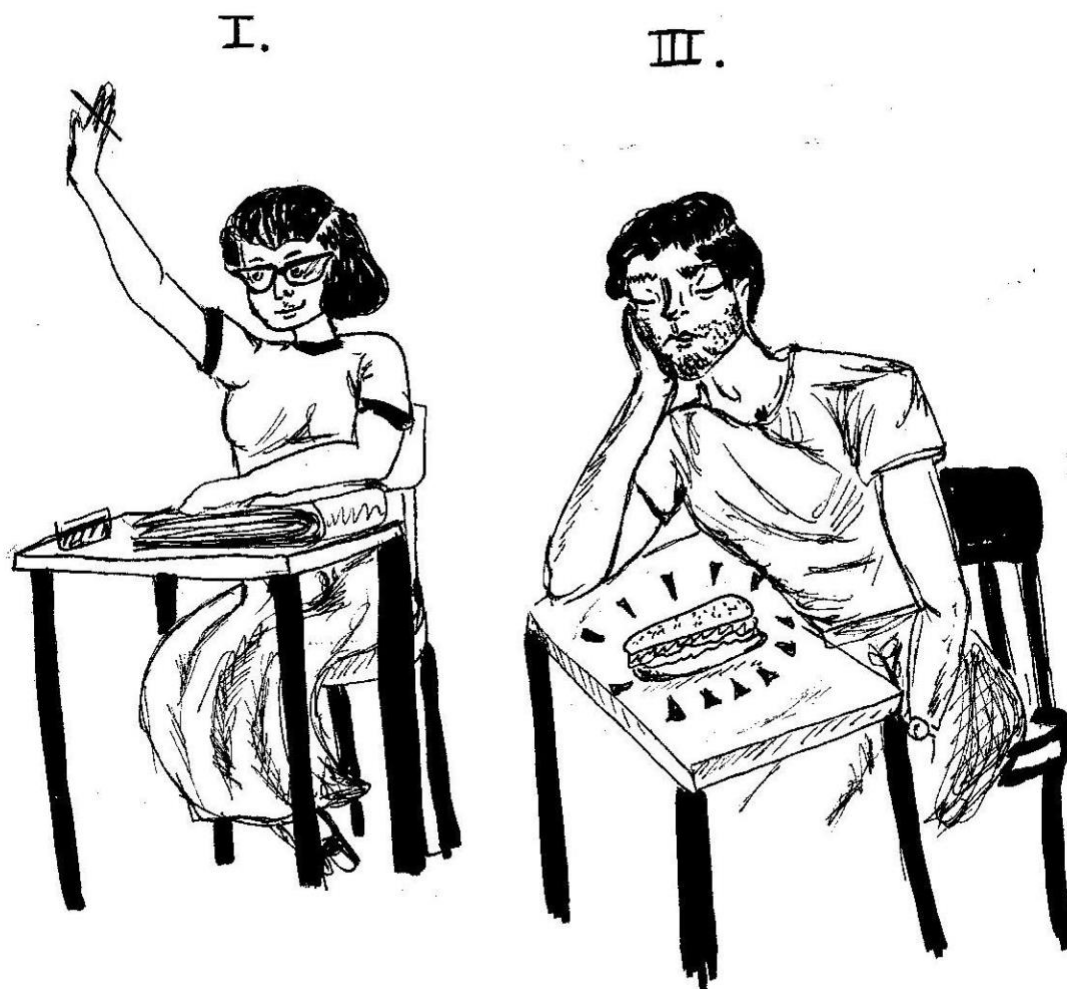
Kam mi oko padne – čistě náhodný výběr zkoušeného, který se vůbec neodvíví od data zkoušení.

Milan – školník, bufetář, nejoblíbenější člověk na gymstru.

Vaporizace – srovození nežádoucího studenta ze světa.

Přepudrovat nos – vhodnější výraz pro „dojít si na záchod“.

Robi čína – rýže s čímsi, co má nahrazovat maso a vypadá jako sežvýkaná podrážka.

JAK BÝT OBLÍBENÝ U UČITELŮ NA GYMSTRU

Zuzana Vodáková

- 1.** Snažte se, ať učitelé vidí, že vás látka zajímá a že tu nejsou jen tak.
- 2.** Nesnažte se, protože šprty nikdo nemá rád.
- 3.** Hlaste se, když víte odpověď.
- 4.** Když víte odpověď, nikomu to necpěte.
- 5.** Buďte zvědaví – ptejte se na věci, které vás k tématu napadají.
- 6.** Nepokládejte zbytečné a příliš komplikované otázky, které vás k tématu napadají, protože by učitel nemusel znát odpověď a mohl by to brát jako snahu o své ponížení.
- 7.** Působte sympaticky a mile.
- 8.** Nesnažte se působit sympaticky a mile, přetvářku nikdo nemá rád.
- 9.** Navíc jste teď na gymplu, takže ani *vás* teď nikdo nebude mít rád.
- 10.** Je to ve skutečnosti nedosažitelný cíl.

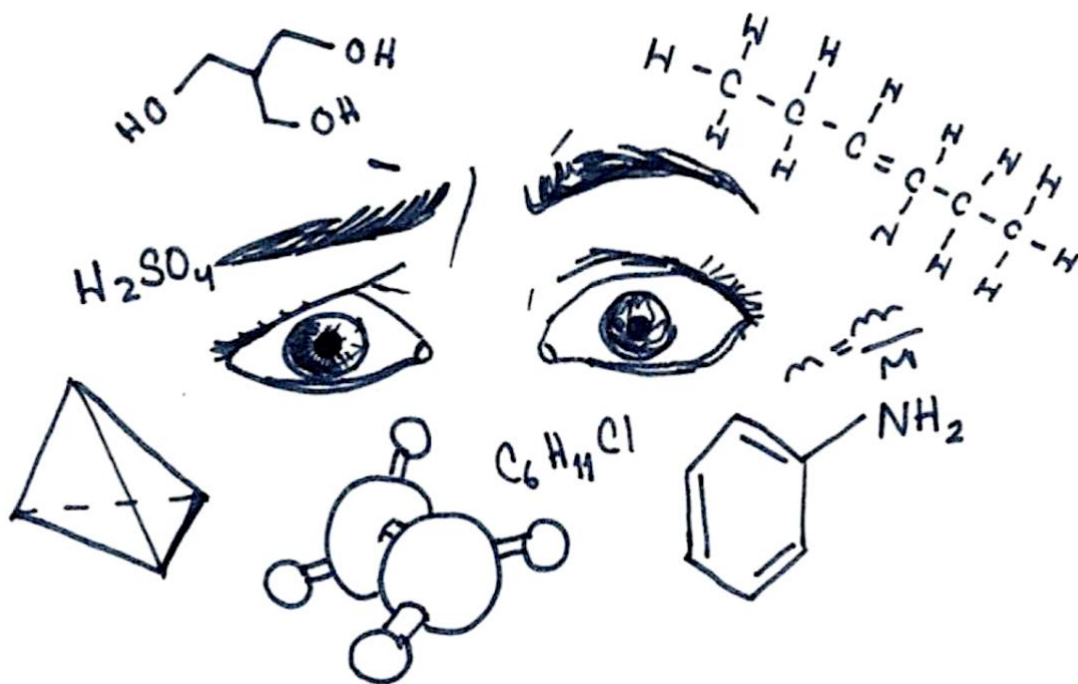
NOČNÍ MŮRA

Kristýna Strnadová

Tváří v tvář
postavím se tobě
v této dnešní
namáhavé době.

Myslím na tebe
dnem i nocí,
jestliže ti nedám čas
– budu v koncích.

Máš volné papíry?
– Dej mi je...
Nevím, proč se tak bojím,
jsi přeci jen
písemka z chemie.

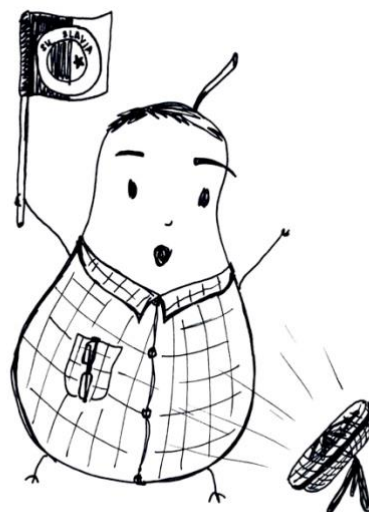

HRUŠKA JE KÁMOŠ, NE ŽRÁDLO

Zuzana Vodáková

Doba 21. století není tak bezpečná, jak by si všichni představovali. Velkou módou se stalo veganství a vegetariánství, tudíž stoupá spotřeba ovoce a zeleniny. Důsledkem toho je, že se pan profesor Hruška začal bát o svůj holý život.

Začalo to tím, že odmítl učit pátou a šestou hodinu, protože to studenti bývají nejvíc hladoví. Také už nesdílí jídelnu s ostatními strávníky, ale chodí na oběd, až když jsou všichni pryč. Lidé si totiž zvykli na to, že je k obědu vždy nějaké ovoce, a když nebylo, pár studentů pana profesora obklíčilo u salátového baru. Jednou ve středu, když už všichni byli nasyceni a on se kradl jako vždy potají do jídelny pro svou obživu, neuniklo jeho sluchu, že sbor zařadil nově do svého jarního repertoáru píseň Stojí hruška v širém poli. Nejdříve si myslel, že je to jen souhra náhod, ale zejména když slyšel část „stojí hruška v širém poli, vršek se jí zelená“, okamžitě mu bylo jasné, že to nemůže být nic jiného než narážka na to, že si pořídil nové brýle, které mají na pacičkách zelený proužek. A tak na nic nečekal. Druhý den, když přišel do školy, všichni věděli, že něco není v pořádku. Paní profesorka Klichová tvrdí, že hned poznala, že zažívá krušné časy. Jeho chování popsala slovy „jako bez šťávy“ a dodala, že nechápe, proč mu to všichni dělají, protože zrovna on by se pro ostatní rozkrájel. A jaká je situace nyní? Pan profesor si odnesl z jídelny spoustu buchet do zásoby a zabarikádoval se v kabinetu. Poslouchá hymnu Slavie a jeho přátelé mu dírou pod dveřmi strkají pro uklidnění obrázky pišťuchy. Dokonce se strhla kampaň s názvem „Hruška je kámoš, ne žrádlo“.

ROZHOVOR S GIMSTR_MIMZ

Vendula Benešová

Jistě jste zaznamenali, že po Instagramu kolují vtipné obrázky (memes), které nás dokáží pobavit i před testem z matiky. A tak si Grafoman pro své čtenáře připravil krátký rozhovor se zakladateli stránky gymstr_mimz.

Co nebo kdo byl impulzem k prvnímu obrázku?

X: Už ani nevím, gymstrózní memička dělám třetím rokem.

Kde berete nápady na vtipné obrázky?

X: Různě, buď se nechám inspirovat nějakým tím vtipným obrázkem, nebo mě něco napadne.

Y: Většinou mě to napadne při hodině, například když učitel řekne nějakou perličku.

Kdy a jak vás napadlo založit Instagram?

X: Když moje paměť byla přeplněná memičkami.

Posílají vám studenti strakonického gymnázia vtipy, které později zpracujete?

X: Někdy, ale většinou spíš pošlou již zpracované vtipy.

Y: Ano, hlavně lidi, co nás znají osobně, ale i od lidí, co neznáme, nám chodí hodně fotek.

Jaký je váš oblíbený obrázek?

X: Jeden z těch, které nemůžu sdílet.

Y: Obrázek McDonald's vs. Milanův bufet.

Překvapil vás úspěch a odezva lidí na Gymnáziu Strakonice?

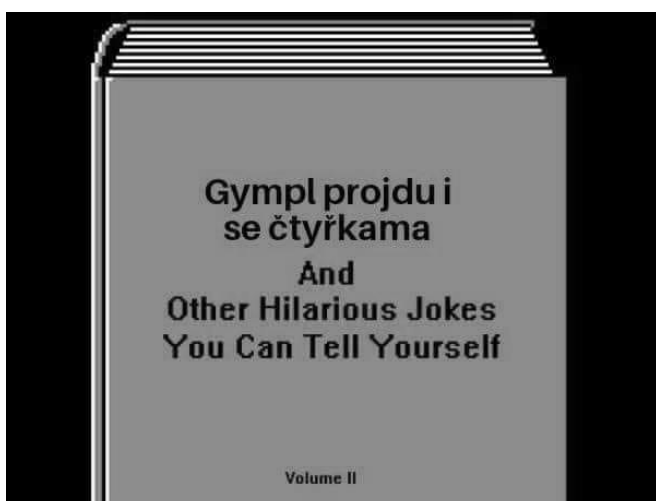
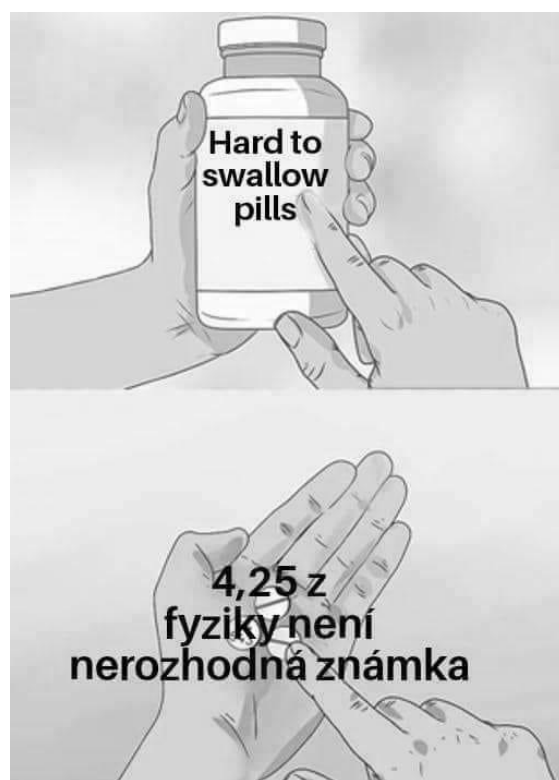
X: Jasně.

Y: Ano, velmi.

Plánujete něco nového?

X: Možná.

Y: Ani ne; stále předávat trapná memečka z gymplu.

DROGY ZÁKLAD ŽIVOTA

Zuzana Vodáková

Naše škola je velká experimentální laboratoř. Učitelé tu na žácích testují látky a mají tu drzost, že se tím ani netají. Zamyslete se vy sami, kdy vám učitel naposledy řekl větu jako „Napíšeme si test na poslední látku.“ nebo „Od příští hodiny zkusíme novou látku.“

A jaké drogy tu podávají? Když přehlédnou naši mykologickou zahrádku nebo herbárium či produkty chemické laboratoře, stojí za zmínku psychotropní látky, jako jsou fyzika, chemie nebo biologie. Vyvolávají bezmeznou zoufalost, nenávisť vůči celému světu a sebevražedné sklony. Dále jsou to zeměpis a dějepis, které jsou příčinou nekontrolovatelné únavy a nehynoucí chuti na tajemný pokrm, specialitu naší školy, robí čínu. Kombinace všech těchto drog způsobuje ztrátu iluzí o životě, snů a naděje.

Mapovali jsme výskyt těchto drog a zjistili jsme, že jsou v podstatě všude. Ve zdech, ve vzduchu, v bagetách, v školníkově kníru a dokonce i v křiklavé zelené barvě, která je na gymstru všudypřítomná. Celé to tedy funguje tak, že stresem oslabené oběti při přijímacím řízení nemají šanci organismus před drogami chránit. Pod vlivem vyplní testy a uchazeči, u kterých se prokáže největší sjetost, jsou přijati.

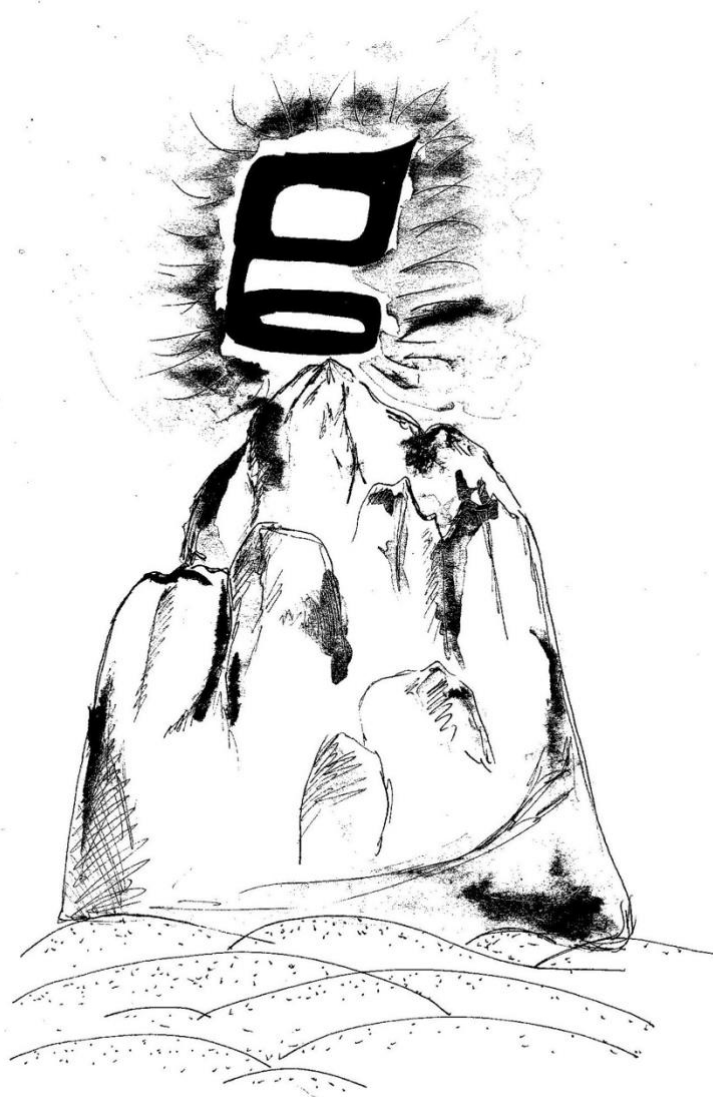
Při výzkumu, který jsem provedla, hned jak jsem se o šokující realitě dozvěděla, jsem zjistila, že to tak je už celá století. Zabrousila jsem do historie a našla jsem osobnosti, které školství výrazně ovlivnily, jako je Marihuanie-Terezie nebo Jan Kámoš Kokainský. Ti navázali na experimentátory, kterými byli například James Cook (který se tím očividně ani netajil), Pikogoras, Mikoláš KoPerník. A kdo zatím stojí dnes? Ve vzduchu visí jména jako pan Žíla, paní Trávníčková, pan KosKain či paní LysoHlavová, ale nic zatím není potvrzeno. Každopádně buďte ostražití!

DESATERO PŘIKÁZÁNÍ GYMSTRU

Kristýna Strnadová

1. V jednu H/hlavu věřiti budeš.
2. Nevezmeš jméno školníkovu nadarmo.
3. Den kuřecích baget světiti budeš.
4. Cti učitele svého i učitelku svou, abys dlouho živ byl a dobře se ti vedlo na gymplu.
5. Neopíšeš.
6. Nepochadneš.
7. Nepochplatíš.
8. Nepromluvíš během testu.
9. Nepožádáš o pomoc bližního svého (při testu).
10. Nebudeš dychtit po učebnici bližního svého.

Pokud rád/a píšeš, kreslíš nebo jsi grammar nazi, tak přijď v jakémkoliv pondělí o velké přestávce do knihovny na schůzku redakce a přidej se k nám!

magazin_grafoman

Magazín Grafoman

Grafoman 2019/2020 Jak přežít gympl

Druhé vydání

Redakce:

Matouš Baloun, Vendula Benešová, Marie Dvořáková, Barbora Hrbková, Dominika Kozelková, Tereza Kubíková, Julie Mrázová, Tereza Pazderníková, Kristýna Strnadová, Zuzana Vodáková – šéfredaktorka

Ilustrace:

Antonín Řehoř, Zuzana Vodáková, Kateřina Kadlecová

Korektura:

Kateřina Tetalová, Eliška Poštolková, Alžběta Poskočilová

Sazba:

Julie Mrázová

Výtisk je zdarma.

www.m-grafoman.cz